

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-4347/2013. számú ügyben**

Előadó: dr. Varga Éva Csilla

Az eljárás megindulása

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetben (továbbiakban: bv. intézet) elhelyezett fogvatartott 2012 tavaszán kérte az intézet fogorvosától szuvas fogának ellátását. A fogorvos arról tájékoztatta, hogy betömhető lenne a foga, de az intézetben azt nem tudja elvégezni, javasolja kihúzását. Mivel nem volt más lehetősége, a panaszos hozzájárult foga eltávolításához. Két másik fogát 2012 szeptemberében betömték.

A panaszost könyvtárosként a fodrász helyettesítésével bízták meg, továbbá fertőző beteg fogvatartottakat kellett kísélnie az elkülönítőbe, és ágyneműjük cseréjét is neki kellett elvégeznie. Kifogásolta, hogy az intézet a napi egy óra szabad levegőn való tartózkodást rendszerint nem biztosította a dolgozó fogvatartottak számára, 2013. január 22-én pedig hiába került fogház fokozatba, az elhelyezése nem változott, továbbra is börtön fokozatú elítéltekkel volt egy zárkában. A panasz alapján felmerült a jogállamiság elvéből levezethető jogbiztonság követelménye, az élethez és emberi méltósághoz, a tisztességes eljáráshoz, valamint a testi és lelki egészséghez való jog sérelmének gyanúja, ezért – az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.) 20. § (1) bekezdése értelmében – vizsgálatot folytattam. Annak során megkerestem a büntetés-végrehajtás országos parancsnokát, tájékoztatást kérve a szakorvosi ellátás elhúzódásának okáról.

Az érintett alapvető jogok

- A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye: *„Magyarország független demokratikus jogállam.”* [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés]
- Az élethez és az emberi méltósághoz való jog: *„Az emberi méltósághoz való jog sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”* [Alaptörvény II. cikk]
- A tisztességes eljáráshoz való jog: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”* [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés]
- A testi és lelki egészséghez való jog: *„Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”* [Alaptörvény XX. cikk (1) és (2) bekezdések]

Az alkalmazott jogszabályok

Magyarország Alaptörvénye

2011. évi CXI. törvény, az alapvető jogok biztosáról (Ajbt.)

1997. évi CLIV. törvény, az egészségügyről (Eütv.)

1979. évi 11. tvr., a büntetések és intézkedések végrehajtásáról (Bv. tvr.)

47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről

5/1998. (III. 6.) IM rendelet, a fogvatartottak egészségügyi ellátásáról (ER.)

6/1996. (VII. 12.) IM rendelet, a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól (IM rendelet)

A megkeresett szerv válasza

A fogvatartott 2012. május 9-én fogászati kezelésre jelentkezett. A bv. intézet fogorvosa a fogát eltávolította, mert úgy ítélte meg, hogy az már nem tömhető be. Ehhez a fogvatartott is hozzájárult. 2012. július 9-én kérte a fogvatartott, hogy másik két fogát tömjék

be. Ekkor a fogászati szék részlegesen alkalmatlan volt fogtömés elvégzésére, ezért a fogorvos nem tudta elvégezni a beavatkozást. Azt csak 2012. szeptember 12-én hajtotta végre. A két időpont közötti időszakban az intézet egészségügyi személyzete megpróbálta a fogtömést külső fogászaton lebonyolítani, de azt illetékességi okokból nem vállalta egyetlen fogorvos sem.

A könyvtáros, illetve a fodrász munkakörben foglalkoztatott fogvatartottak az intézetben „szabadmozgóként” dolgoznak. Munkaköri leírásuk nem tartalmazza, hogy az egészségügyi elkülönítőben lévő fogvatartottak ágyneműinek, pizsamáinak cseréjét elvégezzék. A fodrász és a könyvtáros fogvatartottak nem végeznek ilyen tevékenységet, csak – egyedi szóbeli utasítás alapján – a mosoda és az egészségügyi elkülönítő között szállítják a műanyag zsákban elhelyezett ruházatot. Ezt a fodrász munkaköri leírása külön is tartalmazza. Az ilyen elítéltek nem érintkeznek a fertőzött fogvatartottakkal. A fertőző ruhadarabokat és ágyneműket tartalmazó zsákokat védőkesztyűben viszik a földszinti mosodába. A panaszos könyvtárosként nem láthatott el fodrász feladatokat, de egyedi, szóbeli utasítás alapján anyagmozgatási feladatok elvégzésével a felügyelet megbízhatta.

Egyetlen fogvatartott sem élt az intézetben panasszal 2012 tavasza és 2012 ősze között a szabadlevegőn tartózkodás biztosításának elmulasztása miatt. Az intézet dokumentáltan betartja az előírt időtartamot. Ha a fogvatartott kérésére a szabadlevegőn tartózkodás nem éri el az egy órát, a körlet főfelügyelő ezt a körülményt a szolgálati naplójában rögzíti. Ha azonban dolgozó fogvatartott nem igényli a szabadlevegőn tartózkodást, az elmarad. Ennek dokumentálása is folyamatos.

A panaszos 2013. január 11-én kezdeményezte büntetése fokozatának megváltoztatását. A bv. intézet a kérelmét – kiemelkedő munkája elismeréseként – támogatta. 2013. január 23-án a bv. bíró döntése alapján börtön fokozatból fogház fokozatba került. A fogvatartott azonban korábbi zárkájában maradt, azonos munkahelyen dolgozó elítéltekkel. Az országos parancsnok ezt azzal indokolta, hogy 2011. év elején addig nem tapasztalt, ugrásszerű létszámnövekedés következett be a fogvatartotti létszámban. A fogvatartottak száma jelenleg is akár napi 50 fővel növekedhet. Az elhelyezési problémák továbbra is elsődlegesen a megyei jellegű bv. intézetekben jelentkeznek, ahol az illetékességi körbe tartozó előzetesen letartóztatottak fogva tartásának foganatosítása mellett, az előállítási feladatok miatt ideiglenesen elhelyezendő megőrzéses fogvatartottak is növelik a telítettséget. A bv. szervezet általános telítődése következtében azonban egyre több bv. intézet kapcsolódik be a telítettség-kiegyensúlyozó programba.

Az országos parancsnok mindezek mellett utasította a vizsgálatomban érintett bv. intézet vezetőjét az elkülönítési szabályok maradéktalan betartására, illetve annak érdekében a további szükséges intézkedések megtételére.

A vizsgálat megállapításai

1. A hatásköröm tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdés f) pontja szerint a rendvédelmi szerv az alapvető jogok biztosa által vizsgálható hatóságnak minősül. A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény 1. § (1) bekezdése szerint a büntetés-végrehajtási szervezet állami, fegyveres rendvédelmi szerv, vagyis vizsgálati lehetőségem az érintett büntetés-végrehajtási intézetre kiterjed.

2. Az érintett alapvető jogok tekintetében

Az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdése szerint *Magyarország független demokratikus jogállam*. Az Alkotmánybíróság több határozatában megfogalmazta, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság.

A jogbiztonság az állam [...] kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság tehát nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. Csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények.¹ Az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák a jogbiztonság alkotmányos elvéből következnek. Megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban a jogbiztonság szenved sérelmet.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek is csak a jog által meghatározott keretek között fejthetik ki a tevékenységüket.² Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. „*A tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni.*” (Lásd: 6/1998. (III.11.) AB határozat, 14/2004. (V.7.) AB határozat) Az Alkotmánybíróság leszögezte azt is, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, mert már maga is mérlegelés eredménye.³

Álláspontom szerint a jogállamiság és az abból fakadó tisztességes eljárás követelményének nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell.

A közvetlen alkotmányi garanciák *gazdaságossági és célszerűségi okokból*, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszerűség követelményének érvényesülése címén *sem mellőzhetők*. [11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 77, 84-85.; 49/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABH 1998, 372, 376-377.; 5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75, 88-89.; 422/B/1999. AB határozat, ABH 2004, 1316, 1320, 1322.] Már több ombudsmani jelentés is hangsúlyozta, hogy különösen nagy súlya van ennek a tételnek akkor, amikor az adott eljárás eleve alapjog-korlátozásra, *szankció kiszabására vagy jogkorlátozó intézkedés meghozatalára irányul*. A jogbiztonság követelménye és a tisztességes eljáráshoz való jog – a közhatalmi tevékenység korlátaiként – önálló alkotmányjogi normaként érvényesülnek: gátját képezik a garanciális szabályok szándékolt félretételének, félreértelmezésének, a kiszámíthatatlanság okozta jogsérelmek bekövetkezésének.

Sokrétű követelmény-rendszert foglalnak magukba, amelynek kereteit és alapjait – elsődlegesen a jogalkotásra vonatkozó követelményként – a már idézett alkotmánybírósági esetjog alakította ki, de amelyet – a jogalkalmazás ellenőrzése során – a bírósági és az ombudsmani gyakorlat tölt ki további tartalommal, fejleszt tovább.

Az Alaptörvény II. cikke alapján *az emberi méltóság sérthetetlen, minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz*. A korábban irányadó és az Alaptörvény hatályba lépését követően is hivatkozási pontot jelentő alkotmánybírósági gyakorlat az emberi méltósághoz való joggal kapcsolatosan arra hívja fel a figyelmet, hogy a méltóság az emberi élettel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és korlátozhatatlan, s ezért minden emberre nézve egyenlő.

Az Alaptörvény az emberi méltósághoz való joggal összefüggésben abszolút tilalmakat fogalmaz meg. Ezek értelmében senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.

---

¹ 9/1992. (I. 30.) AB határozat

² 56/1991. (XI.8.) AB határozat

³ 14/2004. (V. 7.) AB határozat

Az Alaptörvény XX. cikk (1) és (2) bekezdése alapján *mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez*, ennek az alapjognak az érvényesülését pedig Magyarország genetikailag módosított élőlényektől mentes mezőgazdasággal, az egészséges élelmiszerekhez és az ivóvízhez való hozzáférés biztosításával, a munkavédelem és az egészségügyi ellátás megszervezésével, a sportolás és a rendszeres testedzés támogatásával, valamint a környezet védelmének biztosításával segíti elő.

Az Alkotmánybíróság több határozatában értelmezte a *legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez való jog* tartalmát (Alkotmány 70/D. §), és mindezek az értelmezések álláspontom szerint – függetlenül attól, hogy „legmagasabb szintű” jelző az Alaptörvényben már nem kapott helyet – továbbra is hivatkozhatóak maradnak. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a (legmagasabb szintű) testi és lelki egészséghez való jogként meghatározott alkotmányi követelmény az államnak azt az alkotmányos kötelezettségét jelenti, hogy a nemzetgazdaság teherbíró képességéhez, az állam és a társadalom lehetőségeihez igazodva olyan gazdasági és jogi környezetet teremtsen, amely a legkedvezőbb feltételeket biztosítja a polgárok egészséges életmódjához, életviteléhez.

Az alkotmánybírósági gyakorlat utal arra is, hogy az államnak e jog megvalósulása érdekében meghatározott, az egészségügyi intézmények és orvosi ellátás megszervezésére irányuló kötelezettsége annyit feltétlenül jelent, hogy az állam köteles megteremteni egy olyan intézményrendszer működésének a garanciáit, amely mindenki számára biztosítja az egészségügyi szolgáltatások igénybevételének lehetőségét, azaz azt, hogy a szolgáltató intézmények hiánya miatt senki ne maradjon ellátatlanul. Az állam szabadsága nem terjed odáig, hogy anélkül üresítse ki az egyik legfontosabb garanciális intézmény tartalmát, hogy helyette nem építi ki az alapvető jog megvalósulásának azonos súlyú biztosítékait. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor utalt arra is, hogy az egészségügyi intézményhálózat és az orvosi ellátás körében elvontan, általános ismérvekkel csak egészen szélső esetekre korlátozottan határozhatja meg az állami kötelezettség kritikus nagyságát, vagyis azt a szükséges minimumot, amelynek hiánya már alkotmányellenességhez vezet. Ilyennek volna minősíthető például, ha az ország egyes területein az egészségügyi intézményrendszer és az orvosi ellátás teljesen hiányozna. Az Alkotmánybíróság olvasatában az ilyen szélső eseteken túl azonban az állami kötelezettségnek nincs alkotmányos mércéje. Az egészséghez való jog tehát önmagában alanyi jogként értelmezhetetlen. Az az Alkotmányba foglalt állami kötelezettségként fogalmazódik meg, amely magában foglalja azt a kötelezettséget, hogy a törvényhozó a testi és lelki egészség bizonyos területein alanyi jogokat határozzon meg.

Álláspontom szerint a jogalkalmazási gyakorlatra fókuszáló ombudsmani jogvédelemnek az egészséghez való jog biztosításával összefüggő állami kötelezettségekkel kapcsolatban lehetősége van akár az Alkotmánybíróság által követettől eltérő, további alapjogi követelmények megfogalmazására és kibontására. Önmagában ugyanis az a tény, hogy az Alkotmánybíróság, annak alacsonyabb mércéje miatt valamely jogszabályi rendelkezést, jogi-szervezeti megoldást az egészséghez való jog érvényesülése szempontjából – a fenti gyakorlat alapján – nem minősít alkotmányellenesnek, még egyáltalán nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy e norma gyakorlati alkalmazásával, hatásával és következményeivel kapcsolatban az egészséghez való joggal, vagy ennek alanyi jellegű részjogosítványával, az egészségügyi ellátáshoz való jogosultsággal összefüggő visszásság megállapítására kerüljön sor.

Az ombudsmani jogvédelem eltérő, magasabb mércéjében két végpont határozható meg. Értelemszerűen nem állapítható meg az egészséghez való joggal összefüggő visszásság pusztán egy intézmény megszüntetése, átalakítása, összevonása, feladatátadása miatt, egy ilyen szemlélet parttalaná és esetlegessé tenné az alapvető jogok biztosa által biztosított jogvédelmet.

3. A vizsgálat érdeme tekintetében

A) A fogvatartott fogászati ellátása

Az Eütv. 6. §-a értelmében minden betegnek joga van sürgős szükség esetén az életmentő, illetve a súlyos vagy maradandó egészségkárosodás megelőzését biztosító ellátáshoz, valamint fájdalomának csillapításához és szenvedéseinek csökkentéséhez.

A Bv. tvr. 36. § (1) bekezdés a) pontja szerint az elítélt jogosult az egészségi állapotának megfelelő egészségügyi ellátásra.

Az ER. 1. § (6) bekezdése kimondja, hogy amennyiben a fogvatartott megfelelő egészségügyi ellátása a büntetés-végrehajtási szervezet keretein belül nem lehetséges, a bv. intézet orvosa (a továbbiakban: bv. orvos) vagy a büntetés-végrehajtási szervezet kezelésében lévő egészségügyi intézete (a továbbiakban: bv. egészségügyi intézet) gondoskodik arról, hogy a fogvatartott nem a büntetés-végrehajtási szervezet kezelésében lévő egészségügyi intézményben (a továbbiakban: egészségügyi intézmény) részesüljön a megfelelő ellátásban.

A 15. § (1)-(3) bekezdései szerint a fogvatartott sürgősségi fogászati ellátását a bv. intézet vagy bv. egészségügyi intézet köteles biztosítani. A nem sürgősségi fogászati ellátások körébe tartozó fogászati beavatkozások az egészségbiztosítási jogszabályok szerint – a lehetőségek függvényében – a bv. intézetben vagy bv. egészségügyi intézetben elvégezhetők.

A fogvatartott a térítésköteles fogászati ellátásokért, a gyógyászati segédeszközökért, azok javításáért – a (4)-(6) bekezdésben foglalt kivételtől eltekintve – térítési díjat fizet.

Az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004 (V. 11.) IM rendelet 17. § (3) bekezdése sorolja fel a fogászati ügyelet körébe tartozó feladatokat. E rendelkezés szerint a fogtömés nem sürgősségi ellátást igénylő feladat.

A bv. intézet intézkedett a meghibásodott fogászati szék megjavíttatásáról, annak elkészültéig pedig az egészségügyi személyzet megpróbálta a fogvatartott ellátását külső egészségügyi intézményben biztosítani, ahol azonban a fogvatartott ellátását nem vállalták. Figyelemmel arra, hogy a hivatkozott jogszabály értelmében a fogtömés nem tartozik a sürgősséggel elvégzendő fogászati ellátások közé, a fogászati szék megjavíttatását követően pedig a bv. orvos a fogvatartottat megfelelően ellátta, *a panasz e részében a bv. intézet a panaszos alapvető jogaival, így különösen egészségügyi ellátáshoz való jogával összefüggésben visszásságot nem okozott.*

Megjegyzem, hogy az Ajbt.⁴ nem teszi lehetővé valamennyi sérelem, így különösen az orvos-szakmai megítélést kívánó kérdések alapvető jogi szempontú vizsgálatát, ezért a panaszos fogászati ellátásának szakszerűségét nem állt módomban vizsgálni.

B) A panaszos foglalkoztatása, szabadlevegőn tartózkodásának biztosítása

A fogvatartott munkáltatásával, a fertőző betegségben szenvedő fogvatartottak ruházatával, ágyneműjével való érintkezéssel, valamint a szabadlevegőn tartózkodás biztosításával összefüggésben csupán a panaszos állításaira, valamint az azt cáfoló országos parancsnoki megállapításokra hagyatkozhattam. *A kettő között fennálló ellentmondás pedig nem tette lehetővé alapvető jogot érintő visszásság megállapítását.*

---

⁴ Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv, helyi önkormányzat, nemzetiségi önkormányzat, kötelező tagság alapján működő köztestület, a Magyar Honvédség, rendvédelmi szerv, közigazgatási jogkörben eljáró egyéb szerv e jogkörében, nyomozó hatóság vagy az ügyészség nyomozást végző szerve, közjegyző, törvényszéki végrehajtó, önálló bírósági végrehajtó vagy közszolgáltatást végző szerv (a továbbiakban együtt: hatóság) tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

C) A fogvatartott elkülönítése a vizsgálatban érintett büntetés-végrehajtási intézetben

Az IM rendelet 38-39. §-ai úgy rendelkeznek, hogy zárkában kell elhelyezni a fegyház fokozatú, illetve általában a börtön fokozatú elítéltet. Lakóhelyiségben lehet elhelyezni a fogház, kivételesen a börtön fokozatú elítéltet. Az elhelyezés során a különböző végrehajtási fokozatba tartozókat egymástól el kell különíteni. Az elkülönítést külön körleten, ennek elkülönített részén, illetve külön zárkában vagy lakóhelyiségben kell végrehajtani.

A Bv. tvr. 28/A. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés végrehajtására eggyel enyhébb fokozat akkor jelölhető ki, ha – különösen az elítélt személyiségére, előéletére, egészségi állapotára, a szabadságvesztés során tanúsított magatartására, az elkövetett bűncselekményre, a szabadságvesztés tartamára, a társadalomba való beilleszkedési készségére tekintettel – a büntetés célja a szabadságvesztés enyhébb fokozatban történő végrehajtásával is elérhető. A különböző végrehajtási fokozatú elítélteket más jogok illetik meg, illetve más kötelezettségek terhelik a fegyház, börtön és fogház fokozatban.

A végrehajtási fokozat megváltoztatásának az egyik alapvető funkciója a szabadabb életkörülmények lehetővé tétele révén a társadalomba való beilleszkedés elősegítése. Emellett a különböző végrehajtási fokozatok rezsimjének szigorúsága közötti különbség, jelentős mértékben előmozdíthatja az elítéltek viselkedésének pozitív irányú befolyásolását. Ha az enyhébb végrehajtási körülmények közé helyezést az elítélt érdemességéhez kötik, a jogintézmény fontos helyet foglalhat el a személyiség formálásában.⁵

A büntetés-végrehajtási bíró 2013 januárjában a panaszos számára – kiemelkedő munkavégzése elismeréseként – enyhébb végrehajtási fokozatot jelölt ki, a fogvatartott a büntetése hátralevő részét fogház fokozatban tölti. Elkülönítése, azaz másik zárkába, illetőleg lakóhelyiségbe történő elhelyezése ennek ellenére nem történt meg, amelyet az országos parancsnok az intézet tartós túltelítettségével indokolt.⁶

Álláspontom szerint a hivatkozott büntetés-végrehajtási célok elérése érdekében, a büntetés-végrehajtási intézet befogadóképességét jelentősen meghaladó fogvatartotti létszám mellett sem fogadható el a különböző végrehajtási fokozatú elítéltek együttes elhelyezése. Megállapítom ezért, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a különböző végrehajtási fokozatú fogvatartottak elkülönítésének elmulasztásával visszásságot okozott a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményével, valamint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogával összefüggésben.

Intézkedésem

Tekintettel arra, hogy a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka – a megkeresésem alapján lefolytatott vizsgálata eredményeként – saját hatáskörében utasította a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vezetőjét az elkülönítési szabályok maradéktalan betartására, illetve az annak érdekében szükséges intézkedések megtételére, külön intézkedést nem kezdeményeztem.

Szeretném azonban felkérni az országos parancsnokot, hogy az alárendeltségében működő valamennyi bv. intézet parancsnokának hívja fel a figyelmét arra, hogy – annak garanciális jelentősége miatt – az egyes intézetek befogadóképességét jelentősen meghaladó fogvatartotti létszám esetén is érvényesítsék a különböző végrehajtási fokozatú elítéltek elhelyezésére vonatkozó elkülönítési szabályokat.

Budapest, 2013. december

Székely László sk.

⁵ dr. Szűcs András: A végrehajtási fokozat megváltoztatásának elméleti és gyakorlati kérdései. Börtönügyi Szemle, 2009/4. 6.

⁶ A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet befogadóképessége 142 fő, a jelentés elkészítésének idején az intézetben 306 fogvatartott tartózkodott, azaz 215%-os volt a telítettség aránya.